

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Exactor rerum propositarum & usui propior contemplatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

clavis affixus est, ut nos ad poenitentiam longanimiter praestoleretur. Ex omni corpore suo manavit sanguinem, ut largiter nobis potandam praeberet praecipuam sui pretiosi sanguinis medicinam. Ingentia vastaq; suscepit vulnere, ut patulum accessum securumq; latibulum in illis semper habeamus, ab omni tentationum afflictionumq; impulsu. Latus suum confodi permisit, quo viam nobis ad cor suum patefaceret. Demisit caput, quo pacis nobis reconciliationisq; amoris praeberet osculum. Quis igitur post haec (subdit idem author) tam in vitis obduratus sit, ut cuncta haec amoris signa eum non excitent, ad reddendam vicem quantam poterit, amori huic incomprehensibili? Quae ferè omnia ex eodem authore refert Blossius in Dominicae Passionis explicatione.

s. 16.

§. 3.

Exactior rerum propositarum & usui propior contemplatio.

A Des igitur fidelis anima, & ex horum Patrum imitatione, si quando id tibi exercitij allubuerit, tria haec praesertim in Amore tuo crucifixo, *caput inclinatum, corpus extensum, latus apertum*, velut praecipuas sancti amoris illecebras, attentius contemplare.

Moribundus nimirum caput inclinat, ut tibi amoris & pacis osculum figat; ut oppressam cervicem in te recinet ad quietem; ut coronam spineam, velut causam mortis, tibi condonet; ut discessurus è mundo tibi valedicat, iugis commendet memoriam, ut pauca haec ad aurem cordis tui insusurret: dilecta anima, ego DEUS tuus enim morior amore tui. Attende & vide, si est dolor, si amor, sicut dolo, sicut amo meus. Tandem moritur inclinato & propenso in te capite, ut tu spiritum morientis excipias, ejusq; spiritu concepto, jam non tibi, sed ei qui ita te amavit, & pro te mortuus est, vivas.

Porro

Porrò quòd distentis in cruce brachijs, & manibus item ac pedibus ligno confixis, toto expansus est corpore: quid, nisi ad sese invitat, præstolatürq; pœnitentem animã, genua etiam protendens, ut aram salutis & thronum misericordiæ, promptus deniq; & expositus, ad omnium ad sese confugientium & se ex animo requirentium amplexus?

Nisi fortè eum hic contemplemur (cum B. Jacopono) *L. 5. Cant. 17.* veluti divinum sagittarium, cujus arcus sint sacratissima, ejus brachia in arcus morem in cruce curvata, pharetra autem non alia quàm apertum cor ejus, capax illud quidem, & rebus refertum innumerabilibus, iisdemq; acutis & ignitis, inflammatissimæ charitatis. Hic enim si uspiam valet illud S. Augustini: *Novit Dominus sagittam ad amorem.* *In psal. 119.* Ipse utiq; sagittarius, ipse arcus, ipse sagitta: Unde Ambrosius: *Pulchrè ergo dicit Ecclesia: quia vulnerata charitatis ego Serm. 5. in sum. Nudemus membra nostra bono vulnere, nudemus sagittam electa, sagitta hæc Christus est, qui dixit: Posuit me sicut sagittam electam. Bonum est ergo hac vulnerari sagittam, &c.* Quanquam & ipse vicissim in cruce videtur nudare pectus nostro vulnere. Quippe positus in signum, cui adhuc à multis contradicitur: nobis autem factus scopus amoris; ut gratà vicissitudine vulneremus simul & vulneremur, atque ita amore mutuo ac desiderio langueamus.

Tandemq; (quod erat extremum) grandi vulnere hiens atq; diductum latus ostentat, ut aperto aditu subingrediari, ac pervenias ad cor ejus, ad libera amoris ultro citroq; commercia; ibiq; amanter fidentèr; loquaris ad cor ejus; ibi pascas, ibi cubes in meridie; demum ut in illa exarsuante divinæ charitatis fornace, prospicias tandem & quasi palpes magnitudinem amoris ejus, qui dilexit te, & tradidit semet ipsam pro te; simulq; accuses corporem, & inertiam cordis tui, ut qui tantæ tamq; incensæ charitati, tam malignè hætenus tamq; frigide responderis.

N n 2.

Harum

Harum contemplatione rerum, ubi ad extremum commoveri animo sese senserit Ascata, tum ipsam Crucifixi effigiem sumat in manus, & vulnera aut membra Christi singula deosculari occipiat, sanctis affectibus & amori præsertim indulgens, inq; singulorum complexu aut osculatione morosiùs insiftens.

Complectatur, exempli gratiâ, speciosos pedes, totum fatigatos itineribus, ad se ovem perditam requirendam. Amplexetur genua, pro se toties in oratione submissa. Stringat manus illas beneficas, & mortalibus omnibus salutare. Exosculetur cor, nunc crudeli compunctum lanceâ, sed antea semper amore nostri dolorèq; amarissimo vulneratum. Et ita de alijs.

Quibus addi potest reliquorum sensuum interiorum applicatio, secundùm formulam capite sequenti subjectam. Inter quæ ea proloquatur, quæ suus cuiq; suggeret animus, ipsâ contemplationis dulcedine atq; efficientiâ commoratur. Est enim istius exercitationis ratio sanè quàm prona & obvia, neq; multo discursu aut operosa agitatione mentis indigens; sed simplici quodam intuitu, varios per sese animi motus affectùsq; conciens atq; progignens; uti mox amplius declarabitur.

C A P U T X.

Interiorum sensuum circa Christum Crucifixum applicatio.

§. I.

De ejus exercitiij ratione generatim.

Hoc genus facilis, atq; ad pios animi sensus conductibilis exercitiij suggerit nobis S. Ignatius in suorum exercitiorum hebdomadâ secundâ, ubi post alicujus myste-
Prim. die contempl. 5.